

[Anders Poulsen]

de, at socialdemokratiet tilsyneladende intet har lært siden 1979, hvor man indførte skærpe- pelsen på dette område, og hvor man fjernede den ellers naturlige sammenhæng, at en formues beskatningsmæssige værdi skulle stilles i relation til denne formues aktuelle afkastningsmulighed. Med disse begrundelser må vi vende os imod denne skærpeelse.

Vi må også tage afstand fra den skærpeelse, der ligger i, at man forhøjer skatteloftet fra 70 pct. til 73 pct. Nu synes jeg nok, at den diskussion, der lige har været ført på dette område, fik en drejning bort fra det rigtige, for det, dette skatteloft drejer sig om, er jo marginalindkomsterne. Det er altså spørgsmålet om en yderligere indsats, en aflønning for den yderligere indsats. Det er det, det drejer sig om, i langt større udstrækning end det, der blev diskuteret så kraftigt for et øjeblik siden heroppefra.

Jeg har med tilfredshed noteret mig, at det radikale venstre er betænkelig ved at forhøje skatteloftet fra 70 til 73 pct., som det radikale venstre udtrykkeligt anfører i sit betænk- ningsbidrag. Det har jeg med tilfredshed no- teret mig. Der er vel også det at sige om det- te skatteloft, at det er altså ikke særlig hel- digt, ikke særlig fornuftigt, hvis folketinget gang på gang giver håndslag til befolkningen om, at her indfører vi en grænse for beskat- ningen, en grænse for beskatningen af den yderligere indsats, først på 66½ pct., men når der så er behov for det, så ændrer man blot til 70 pct., og nu kommer man fra de samme partier og siger: vi har ikke spor imod at æn- dre til 73 pct. Det kan befolkningen ikke for- stå – med rette – for befolkningen må opfatte de vedtagelser, der tidligere har fundet sted her i folketinget, som netop et håndslag fra folketingets side til disse befolkningsgrupper om, at de kan slippe for en voldsom stærk skattebetaling netop af den ekstra indsats.

Det forbavtede mig egentlig en lille smule, at hr. Stavad pustede sig voldsomt op – for det synes jeg hr. Stavad gjorde. Jeg synes egentlig også, at hr. Stavad pustede sig lidt op med lånte fjer. Når hr. Stavad kom herop og stillede krav om at få forklaring på, hvor- dan regeringspartierne ville anvende det mer- provenu, som socialdemokratiet hjalp til med at få hjem, så er der altså det at sige til hr. Stavad og til socialdemokratiet, at regerings- partierne har skam ikke bedt om at få noget merprovenu hjem fra skærpeelsen på formue-

skatteområdet eller fra den stramning, der finder sted på området skatteloft. Derfor synes jeg, at hr. Stavad egentlig slet ikke har krav på at få de besvarelser.

Sluttelig vil jeg såmænd godt opfordre til, at hr. Stavad og socialdemokratiet slet ikke går ind i det, der blev kaldt rygter her i hu- set, og anstiller partitaktiske overvejelser i denne forbindelse. Nej, det, det drejer sig om, er såmænd stille og roligt: skulle vi nu ikke lade være med at skærpe på disse to områder, som vi vel alle egentlig godt ved ikke rammer særlig rimeligt, hvis vi griber til de skærpeelser, som bl. a. socialdemokratiet her foreslår? De to områder, jeg tænker på, er naturligvis igen formueskatteskærpeelsen og skatteloftet.

Jens Thoft (SF):

Jeg har med meget stor interesse lyttet til ordvekslingen mellem hr. Bernhard Baunsgaard og hr. Gammelgaard, og jeg har med meget stor interesse lyttet til hr. Bernhard Baunsgaards interesse for de rige, som skulle holde for. Jeg håber også – det vil jeg vende tilbage til senere – at det vil give sig udtryk, når de radikale skal tage stilling til det æn- dringsforslag, der er stillet om en sænkning af bundgrænsen for formueskatten.

Jeg vil godt gentage, hvad jeg sagde under førstebehandlingen, nemlig at det egentlige problem ved denne udskrivningslov er den skatteakrobatik, som dansk skattelovgivning favoriserer i fuldstændig urimelig grad. Når de virkelig store indtægter slipper for at betale skat, nå ja, så må andre grupper naturligvis holde for. Jeg beklager, at den skatterefor- m, som dette ting lige netop i disse dage burde have behandlet, er faldet på gulvet, ikke mindst fordi de radikale fik kolde tæer. Men jeg har ladet mig fortælle, at det er ikke derfor, det lugter nede bag i salen.

Jeg vil gerne sige om lovforslag nr. L 8, at vi har stillet ændringsforslag nr. 2, som skul- le sikre, at den bestående lovgivning fasthol- des, at personfradraget for 1983 reguleres som hidtil med de i 1982 allerede stedfundne stigninger i pristallet.

Ændringsforslag nr. 4 indebærer, at det sidste skalatrin bliver sænket fra 175.700 kr. til 172.000 kr. Det betyder en mindre skatte- stigning, som rammer selvangivne indkom- ster over 172.000 kr. Med det nuværende